Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

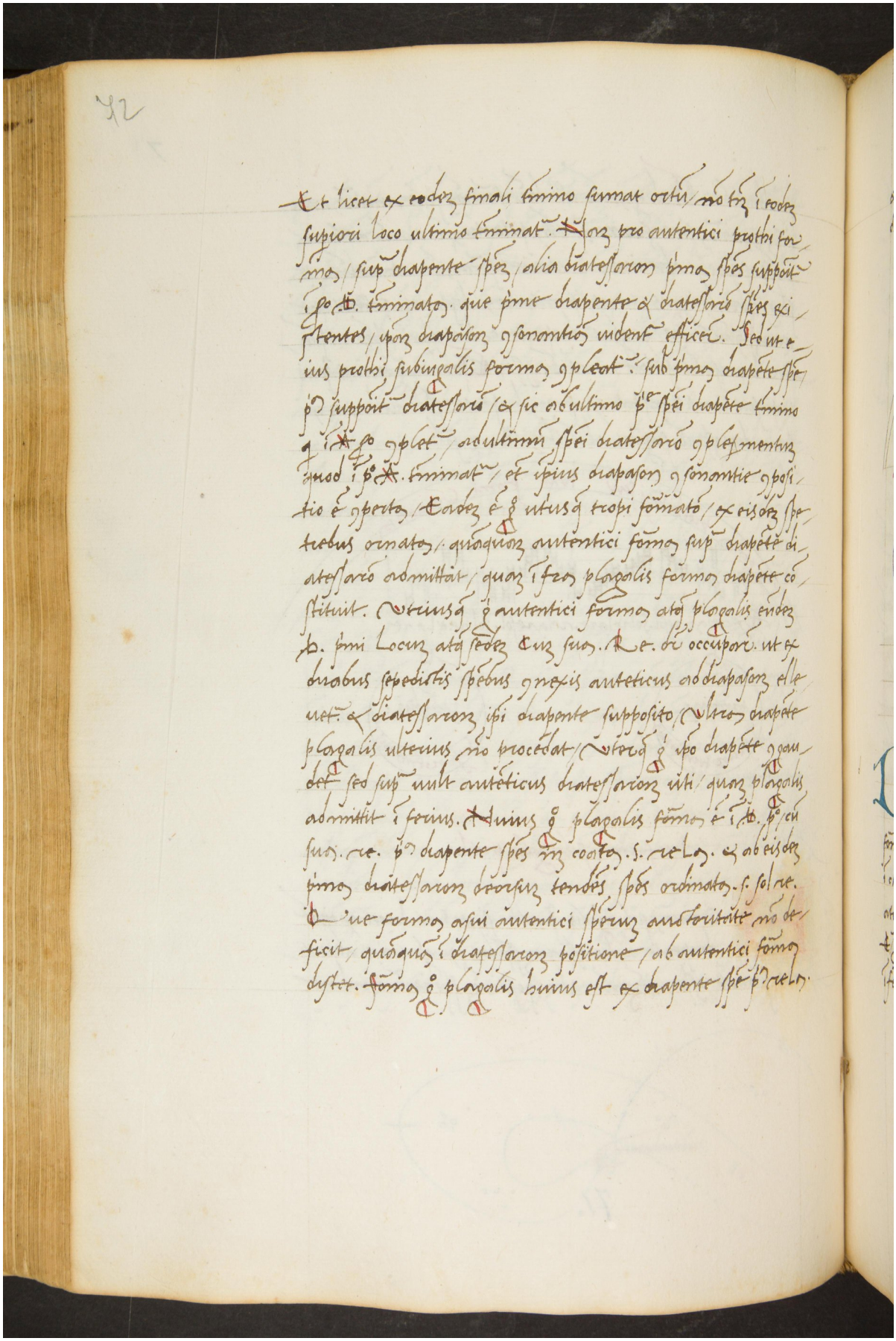

Et licet ex eodem finali termino format octui, non tamen in eodem
superiori loco ultimo terminat. Nam pro autentici protoi for-
mam, sup diapente spem, alia diatessaron primam species suppon-
it in po. terminato. que prime diapente & diatessaron species ex-
plentes, quam diapason consonantiam videntur efficere. Sed ut e-
ius protoi subiugalis formam compleat: sub primam diapente spe-
m suppon diatessaron, & sic ab ultimo pe speci diapente termino
in po complet, ad ultimum speci diatessaron complementum
quod in po terminat, et ipsius diapason consonantie compo-
sitio e aperta. Eodem e & utus a tropi formato, ex eisdem spe-
cebus ornato, quoque autentici formam sup diapente di-
atessaron admittat, quam in fea plagalis formam diapente con-
stituit. Ceterum a & autentici formam atq plagalis eiusdem
to. primi locum atq sedem cum suo. re. du occupant. ut ex
duobus superiustis speciebus generis anteticus ad diapason ele-
vet. & diatessaron ipsi diapente supposito. Ulterius diapente
plagalis ulterius non procedat. Uterq & ipso diapente contin-
det sed sup unit anteticus diatessaron illi quam plagalis
admittit in fecius. Huius & plagalis formam e in to. po. cum
suo. re. po diapente spem in coeto. s. re la. & ab eisdem
primam diatessaron decorum tendens species ordinato. s. sol re.
Ne formam ipsi autentici speciem auctoritate non de-
ficit quoque in diatessaron positione ab autentici formam
distet. Formam & plagalis huius est ex diapente spem po re la.